

Sygn. akt VU 4549/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant sekr. sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 21 marca 2014 r. sygn. (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. B. prawo do emerytury poczynając od dnia 28 lutego 2014 roku,**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 4549/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy Z. B. prawa do emerytury.

Od decyzji powyższej Z. B. odwołał się w dniu 23 kwietnia 2014 roku. Wniósł o przyznanie żądanego prawa z uwagi na to, iż przepracował wymagane 15 lat w warunkach szczególnych. Wskazał, że pracował w takich warunkach także w okresie od 25 lutego 1981 roku do 31 marca 1996 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B. na stanowisku spawacza. Na rozprawie w dniu 18 grudnia 2014 roku skarżący wniósł dodatkowo o zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 6 listopada 1997 roku do 30 czerwca 1999 roku w (...) Spółce z o.o. w B. na stanowisku spawacza.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Z. B., urodzony w dniu (...) 1951 roku, złożył w dniu 28 lutego 2014 roku wniosek o przyznanie emerytury.

(dowód: wniosek o emeryturę z dnia 28 lutego 2014 roku k. 1-4 w aktach ZUS)

Na dzień 1 stycznia 1999 roku skarżący udowodnił staż pracy wynoszący ponad 25 lat. ZUS nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych żadnych okresów zatrudnienia.

Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

(okoliczności niesporne)

Podstawowe kursy spawania elektrycznego i gazowego wnioskodawca ukończył w dniach 15 stycznia 1977 roku i 15 marca 1977 roku.

(dowód: książeczka spawacza wnioskodawcy k. 3-5 w aktach sprawy)

W okresie od 25 lutego 1981 roku do 31 marca 1996 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w B.. W świadectwie pracy wskazano, że wnioskodawca pracował w ww. przedsiębiorstwie na stanowiskach mechanika-spawacza i ślusarza-spawacza. W legitymacji ubezpieczeniowej za wskazany wyżej okres zatrudnienia stanowisko pracy wnioskodawcy określano jako spawacz – ślusarz i spawacz.

(dowód: świadectwo pracy k. 24, kserokopie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy k. 25-26 w aktach ZUS)

Przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B. wnioskodawca pracował jako spawacz i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace związane ze spawaniem elektrycznym i gazowym. Do obowiązków wnioskodawcy należało spawanie samochodów i sprzętu ciężkiego, takiego jak np. koparki i spychacze, a także rur popiołowych, przewodów hydraulicznych i konstrukcji stalowych. Innych czynności wnioskodawca nie wykonywał. W legitymacji ubezpieczeniowej za wskazany wyżej okres zatrudnienia stanowisko pracy wnioskodawcy określono jako spawacz.

(dowód: kserokopie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy k. 25-26 w aktach ZUS, zeznania świadków J. T., J. O. i Z. P. k. 31 odwrot, k. 33, zeznania wnioskodawcy k. 32, 33 w zw. z k. 23, 24 w aktach sprawy)

Przedsiębiorstwo (...) w B. nie wystawiło wnioskodawcy świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczności niesporne)

W okresie od 26 sierpnia 1996 roku do 30 września 1996 roku wnioskodawca był zatrudniony ponownie w Przedsiębiorstwie (...) w B.. W świadectwie pracy wskazano, że wnioskodawca pracował w ww. przedsiębiorstwie na stanowisku spawacza.

(dowód: świadectwo pracy k. 28 w aktach ZUS)

W okresie od 6 listopada 1997 roku do 30 czerwca 1999 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w B.. W świadectwie pracy wskazano, że wnioskodawca pracował w ww. przedsiębiorstwie na stanowisku spawacza.

(dowód: świadectwo pracy k. 30 w aktach ZUS)

(...) Spółka z o.o. w B. nie wystawiła wnioskodawcy świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczności niesporne)

Przy zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych okresów od 25 lutego 1981 roku do 31 marca 1996 roku oraz od 6 listopada 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku, staż pracy wnioskodawcy w takich warunkach wynosi łącznie więcej niż 15 lat.

(okolicość niesporna)

Sąd Okręgowy zważył i ocenił co następuje:

Odwwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (tj. poniżej 65 lat dla mężczyzn). Ustęp 4 art. 32 stanowi zaś, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Stosownie do art. 184 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało zatem rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Brak takiego świadectwa nie wyklucza jednak dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego. Stanowisko takie wielokrotnie zajmował również Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239 stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.),

obecnie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412), dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Spór pomiędzy stronami, w związku z zarzutami podniesionymi przez wnioskodawcę w odwołaniu, ograniczał się do faktu, czy ma on wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, w dniu (...) 2011 roku ukończył 60 lat i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy uznał że wnioskodawca nie spełnia przesłanki zatrudnienia w warunkach szczególnych co najmniej przez 15 lat. Wnioskodawca twierdził zaś, że legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych, albowiem pracował w takich warunkach w okresie od 25 lutego 1981 roku do 31 marca 1996 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B. oraz od 6 listopada 1997 roku do 30 czerwca 1999 roku w (...) Spółce z o.o. w B. na stanowisku spawacza.

Dokonując ustaleń w zakresie rodzaju prac wykonywanych przez wnioskodawcę we wskazanym wyżej okresie Sąd oparł się na zachowanych dokumentach pracowniczych, w tym w szczególności książeczce spawalniczej wnioskodawcy, a także na zeznaniach świadków J. T., J. O. i Z. P. oraz zeznaniach wnioskodawcy.

W oparciu o wskazane wyżej dowody Sąd przyjął, że przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B. wnioskodawca pracował jako spawacz i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace związane ze spawaniem elektrycznym i gazowym. Do obowiązków wnioskodawcy należało spawanie samochodów i sprzętu ciężkiego, takiego jak np. koparki i spychacze, a także rur popiołowych, przewodów hydraulicznych i konstrukcji stalowych. Innych czynności wnioskodawca nie wykonywał. Uprawnienia do spawania elektrycznego i gazowego wnioskodawca posiadał przy tym już od 1977 roku, także nie budzi wątpliwości, że w ww. okresie mógł wykonywać prace spawalnicze.

Okoliczność, że wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w B. jako spawacz, potwierdza także fakt, że w świadectwie pracy wystawionym wnioskodawcy za późniejszy okres zatrudnienia, tj. od 26 sierpnia 1996 roku do 30 września 1996 roku, pracodawca wskazał, że pracował on tylko i wyłącznie na stanowisku spawacza.

Jak wynika z materiału dowodowego wnioskodawca pracował jako spawacz także w okresie od 6 listopada 1997 roku do 30 czerwca 1999 roku. Powyższe wynika w sposób jednoznaczny ze świadectwa pracy wystawionego wnioskodawcy przez Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z o.o. w B., jak również z zapisów w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie powinno budzić zatem żadnych wątpliwości, że wnioskodawca wykonywał w okresach: od 25 lutego 1981 roku do 31 marca 1996 roku oraz od 6 listopada 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku (okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nie był brany pod uwagę przy ustalaniu stażu pracy w warunkach szczególnych), a także od 26 sierpnia 1996 roku do 30 września 1996 roku (o zaliczenie którego to okresu do stażu w warunkach szczególnych nie wnosil pełnomocnik wnioskodawcy) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace wymienione w Wykazie A Dziale XIV, poz. 12 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, tj. prace przy spawaniu eklektycznym i gazowym..

W związku z tym, że wykazany przez wnioskodawcę okres pracy w warunkach szczególnych wynosi więcej niż 15 lat, stwierdzić należało, iż spełnia on wszystkie wymagane prawem warunki do uzyskania prawa do emerytury zgodnie z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie „1” sentencji..

Rozstrzygnięcie w przedmiocie obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. oraz przepisów § 11 ust. 2 w zw. § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490).